

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-4Sa/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8023200262
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Dorič, PhD.
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:8023200262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach sudcom JUDr. PhDr. Pavlom Doričom, PhD., v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XXX/XX, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Bratislave, Špitálska 8, 812 67, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2020/4276-0008 Km zo dňa 09.03.2020, na základe správnej žaloby v sociálnych veciach, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.
- III. Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 21.04.2020 doručenou Krajskému súdu v Prešove ako pôvodnému správneému súdu dňa 27.04.2020 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2020/4276-0008 Km zo dňa 09.03.2020, ktorým žalovaný na základe odvolania žalobcu zmenil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad č. PP1/OHNNVaŠSD/SOC/2019/20938-95 zo dňa 19.12.2019, ako prvostupňového správneho orgánu, a žalobcovi odňal pomoc v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.08.2019, a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

I. Priebeh administratívneho konania

2. Rozhodnutím zo dňa 09.03.2020 žalovaný ako príslušný odvolací orgán preskúmal rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad č. PP1/OHNNVaŠSD/SOC/2019/20938-95 zo dňa 19.12.2019 podľa § 26 ods. 1 písm. a/ zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o pomoci v hmotnej núdzi“) a podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej „Správny poriadok“) zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 19.12.2019 tak, že výrok rozhodnutia znie: podľa § 25 ods. 3 zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa fyzickej osobe A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX C. odníma pomoc v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.08.2019.

3. V odôvodnení rozhodnutia odvolací orgán uviedol, že prvostupňový správny orgán (úrad) rozhodnutím zo dňa 19.12.2019 žalobkyni podľa § 25 ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, odňal pomoc v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.09.2019 s odôvodnením, že úrad opätovne prehodnotil poskytovanie pomoci v hmotnej núdzi na základe potvrdenia Obecného úradu C. doručeného dňa

03.10.2019, z ktorého zistil, že manžel účastníčky konania ako vlastník rodinného domu, v ktorom rodina žije, nemá uhradené náklady spojené s bývaním. Z uvedeného dôvodu rodine nevzniká nárok na príspevok na bývanie s účinnosťou od 01.08.2019. Konštatoval, že príjem rodiny tvorí invalidný dôchodok vo výške 226,40 eur, z ktorého sa pre výpočet pomoci v hmotnej núdzi zohľadňuje 75 %, t. j. suma 169,80 eur. Do úhrnu súm nárokov podľa zákona o pomoci v hmotnej núdzi, bola započítaná dávka pre dvojicu bez detí vo výške 112,50 eur. Nakoľko započítateľný príjem rodiny vo výške 169,80 eur prevyšuje sumu nárokov domácnosti na pomoc v hmotnej núdzi, t. j. sumu 112,50 eur, úrad rozhodol o odňatí pomoci v hmotnej núdzi s účinnosťou od 01.09.2019. Preplatok na pomoci v hmotnej núdzi za mesiac august 2019 nevznikol, nakoľko poskytnutá pomoc v hmotnej núdzi sa vrátila späť na účet úradu. Za mesiace september 2019, október 2019 a november 2019 pomoc v hmotnej núdzi nebola poskytovaná.

4. Proti rozhodnutiu úradu zo dňa 19.12.2019 podala žalobkyňa odvolanie v zákonom stanovenej lehote, v ktorom nesúhlasí s odňatím pomoci v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.08.2019, a to na základe potvrdenia Obecného úradu C. doručeného úradu dňa 03.10.2019, podľa ktorého nemá uhradené náklady a nevzniká jej nárok na príspevok na bývanie. Žalobkyňa tvrdila že má riadne platené obci náklady na bývanie. K odvolaniu priložila potvrdenia o zaplatení dane z nehnuteľnosti a poplatkov za komunálny odpad. Žiadala o pomoc v hmotnej núdzi a o zmenu rozhodnutia.

5. Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a posúdil opodstatnenosť dôvodov uvedených účastníčkou konania v odvolaní. Preskúmaním spisovej dokumentácie odvolací orgán zistil, že žalobkyni je pomoc v hmotnej núdzi poskytovaná od 01.01.2015, ktorej výška sa menila na základe zmien rozhodných skutočností a zmien legislatívy. Naposledy bola pomoc v hmotnej núdzi poskytovaná v sume 31,90 eur mesačne. Žalobkyňa je vydatá, nezamestnaná, evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od 09.12.2014, nemá žiadny príjem. Členom domácnosti je aj manžel, ktorý je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od 01.03.2014, poberá invalidný dôchodok v sume 226,40 eur mesačne a má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Žalobkyňa a jej manžel bývajú v rodinnom dome, ktorého sú podieloví spoluvlastníci, každý z nich vo veľkosti 1-ica. Pri prehodnocovaní trvania nároku na príspevok na bývanie predkladala žalobkyňa potvrdenia o úhrade nákladov spojených s bývaním, podľa ktorých mali uhradenú daň z nehnuteľnosti a poplatky za tuhý komunálny odpad, a preto mali v sume nárokov zohľadňovaný príspevok na bývanie vo výške 89,20 eur mesačne.

6. Odvolací orgán ďalej konštatoval, že dňa 07.08.2019 Obecný úrad C., zastúpený starostom obce JUDr. B. C., požiadal úrad o určenie osobitného príjemcu pomoci v hmotnej núdzi na základe § 23 zákona o pomoci v hmotnej núdzi pre žalobkyňu z dôvodu, že poskytovaním pomoci v hmotnej núdzi sa v rodine nedosahoval účel, na ktorý bola pomoc určená. Prvostupňový správny orgán (úrad) následne dňa 05.09.2019 vykonal sociálne zisťovanie v rodinnom prostredí žalobkyne, ktorá do záznamu z výkonu sociálnej práce uviedla, že majú dlhy voči obecnému úradu za komunálny odpad. Na základe návrhu obecného úradu a vykonaného šetrenia v rodinnom prostredí, úrad napadnutým rozhodnutím dňa 06.09.2019 rozhodol o určení obce C. za osobitného príjemcu pomoci v hmotnej núdzi pre účastníčku konania. Dňa 03.10.2019 obec C. listom zo dňa 30.09.2019 úradu oznámila, že vlastník nehnuteľnosti manžel žalobkyne, nemá uhradené náklady spojené s bývaním (poplatok za tuhý komunálny odpad). Obec tiež uviedla, že menovaný v roku 2017 spísal uznanie dlhu, kde sa zaviazal s úhradou dlhu v mesačných splátkach vo výške 30,00 eur mesačne. Dlh splácal jeho syn mesačne vo výške 15,00 eur. Výška dlhu k 30.09.2019 je 199,20 eur (za roky 2016–2019). Potvrdenie o zaplatení nákladov spojených s bývaním mu bolo vydané na základe ústnej dohody o ustanovení obce C. ako osobitného príjemcu s menovaným, nakoľko prehlásil, že pri preberaní dávky v hmotnej núdzi mesačne uhradí dohodnutú časť dlhu na poplatku za komunálny odpad. Nakoľko ku dňu 30.09.2019 pomoc v hmotnej núdzi za mesiac august 2019 vo výške 31,90 eur nebola prevzatá z dôvodu odmietnutia, pomoc v hmotnej núdzi obecný úrad zaslal späť úradu.

7. Ďalej odvolací orgán konštatoval, že na základe včas podaného odvolania žalobkyne proti rozhodnutiu úradu č. PP1/OHNNVaŠSD/SOC/2019/20938-88 zo dňa 06.09.2019 o určení osobitného príjemcu, odvolací orgán rozhodnutím č. UPS/US 1/SSVOPHNSSD/SOC/2019/13463-0004 Km zo dňa 12.11.2019 napadnuté rozhodnutie úradu zo dňa 06.09.2019 zrušil z dôvodu, že z oznámenia obce zo dňa 30.09.2019 ako aj zo záznamu úradu zo sociálneho zisťovania v rodinnom prostredí zo dňa 05.09.2019 mal preukázané, že domácnosť nemá uhradené náklady spojené s bývaním - poplatok za

tuhý komunálny odpad, a preto nespĺňa podmienky nároku na príspevok na bývanie a tým aj nárok na pomoc v hmotnej núdzi. Napadnutým rozhodnutím zo dňa 19.12.2019 úrad žalobkyni odňal pomoc v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.09.2019 z dôvodu, že rodine nevzniká nárok na príspevok na bývanie od 01.08.2019, pričom za mesiac august 2019 preplatok nevznikol, nakoľko poskytnutá pomoc v hmotnej núdzi sa vrátila späť na účet úradu.

8. Následne odvolací orgán citoval príslušné ustanovenia zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a uviedol, že zo spisu má preukázané, že pri prehodnocovaní trvania nároku na príspevok na bývanie v auguste 2019, z potvrdení o úhrade nákladov spojených s bývaním predložených úradu dňa 09.08.2019 a dňa 14.08.2019, manžel žalobkyne zaplatil daň z nehnuteľnosti za rodinný dom a poplatok za tuhý komunálny odpad. Z oznámenia obce zo dňa 30.09.2019 však odvolací orgán zistil, že žalobkyňa s manželom nemajú uhradené poplatky za tuhý komunálny odpad, pričom mali od roku 2017 spísaný splátkový kalendár, ktorý nedodržiavali. Obec preto navrhla možnosť osobitného príjemcu na preberanie pomoci v hmotnej núdzi, kde pri výplate pomoci v hmotnej núdzi domácnosť vyplatí splátku v zmysle splátkového kalendára. Keďže manžel žalobkyne s tým súhlasil, obec potvrdzovala, že domácnosť má uhradené náklady spojené s bývaním. Tiež do záznamu úradu zo sociálneho zisťovania v rodinnom prostredí dňa 05.09.2019, ktorý žalobkyňa vlastnoručne podpísala, v ňom sama uviedla, že domácnosť má dlhy na obecnom úrade na poplatkoch za komunálny odpad. Odvolací orgán poukázal, že vlastník alebo spoluvlastník rodinného domu uhradza daň z nehnuteľnosti a poplatky za komunálny odpad. Ak domácnosť býva v rodinnom dome a pri uhrádzaní poplatkov spojených s bývaním dôjde k nedoplatkom, domácnosť nespĺňa podmienky nároku na príspevok na bývanie. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že domácnosť vzhľadom na neuhradenie nákladov spojených s bývaním - poplatku za tuhý komunálny odpad, nespĺňa odo dňa 01.08.2019 podmienky nároku na príspevok na bývanie.

9. Odvolací orgán ďalej konštatoval, že úhrn súm nárokov stanovený v zmysle § 15 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi pre domácnosť žalobkyne v auguste 2019 je vo výške 112,50 eur mesačne podľa § 10 ods. 2 písm. c/ pre dvojicu bez detí. Príjem domácnosti žalobkyne v mesiaci august 2019 je v sume 169,80 eur mesačne (invalidný dôchodok manžela účastníčky konania v sume 226,40 eur znížený v zmysle § 4 ods. 3 písm. c/ o 25 %, t. j. v sume 169,80 eur). Vzhľadom k tomu, že úhrn súm príjmu domácnosti žalobkyne vo výške 169,80 eur je vyšší ako úhrn súm nárokov stanovený zákonom o pomoci v hmotnej núdzi v sume 112,50 eur, žalobkyni pomoc v hmotnej núdzi odo dňa 01.08.2019 nepatrí. Pretože pomoc v hmotnej núdzi bola vyplatená a prevzatá naposledy za mesiac júl 2019, pomoc v hmotnej núdzi bolo potrebné odňať od prvého dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, za ktorý sa poskytla, t. j. od 01.08.2019. Preplatok na pomoci v hmotnej núdzi za mesiac august 2019 nevznikol z dôvodu, že bola vrátená späť na účet úradu z dôvodu odmietnutia jej prevzatia žalobkyňou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací orgán postupoval podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku a zmenil výrok napadnutého rozhodnutia prvostupňového orgánu zo dňa 19.12.2019 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

II. Súdne konanie

10. Včas podanou žalobou zo dňa 21.04.2020 doručenu Krajskému súdu v Prešove ako pôvodnému správneému súdu dňa 27.04.2020 sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2020/4276-0008 Km zo dňa 09.03.2020. Tvrdí, že má riadne poplatené všetky náklady na bývanie, aj všetky poplatky pre obec C. a navrhla, aby si súd vyžiadal aktuálne potvrdenie z obce C., či má nejaké nedoplatky z obce C.. Uviedla, že v minulosti manžel mal nedoplatok za tuhý komunálny odpad, avšak tento poplatok v súčasnosti zaplatený je. Keďže s manželom má zaplatené všetky nedoplatky voči obci, má nárok na bývanie, a tým aj na pomoc v hmotnej núdzi. Žalovaný jej odňal pomoc v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.08.2019, čím dostal ich rodinu do kritickej sociálnej situácie. Samotný žalovaný na str. 4 rozhodnutia konštatuje, že má zo spisu preukázané, že jej manžel zaplatil daň z nehnuteľnosti za rodinný dom a poplatok za tuhý komunálny odpad. Žalobkyňa je toho názoru, že aj keď tieto poplatky nezaplatili v lehote splatnosti, ale až na základe splátkového kalendára, hlavné je, že tieto dlhy zaplatili a preukázali štátnym orgánom, že vedia hospodárne narábať s finančnými prostriedkami. Žiada, aby jej bola dávka v hmotnej núdzi vo výške 31,90 eur mesačne priznaná späť od 01.08.2019. Navrhla, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil vec orgánu verejnej správy na ďalšie konanie..

11. K žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 09.06.2020. Navrhol, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vo vyjadrení zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v preskúvanom rozhodnutí.

12. K tvrdeniu žalobkyne k žalobe, že žalovaný na strane 4 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že má zo spisu preukázané, že manžel žalobkyne zaplatil daň z nehnuteľnosti a poplatok za komunálny odpad, tak sa malo vychádzať z predpokladu, že všetko bolo v poriadku, žalovaný argumentoval, že nepopiera, že manžel žalobkyne mal podľa potvrdení na účely príspevku na bývanie predložených úradu v auguste 2019 potvrdené obcou C., že má zaplatenú daň z nehnuteľnosti a poplatok za komunálny odpad. Avšak obec C. len na základe ústnej dohody s manželom žalobkyne, že bude splácať dlh na poplatku za komunálny odpad v súlade so splátkovým kalendárom mu predmetné tlačivá na účely príspevku na bývanie potvrdila, že má zaplatené poplatky súvisiace s bývaním. Z dôvodu, že manžel žalobkyne neuhradil poplatky v zmysle splátkového kalendára, obec C. listom zo dňa 30.09.2019 oznámila úradu, že domácnosť má dlh na poplatkoch súvisiacich s bývaním, t. j. dlh na poplatku za komunálny odpad. Žalovaný zdôraznil, že ak domácnosť býva v rodinnom dome a pri uhrádzaní poplatkov spojených s bývaním dôjde k nedoplatkom v zmysle ustanovenia § 14 ods. 5 písm. b/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi nie je možné pri posúdení nároku na príspevok na bývanie akceptovať dohodu o splátkach, ani potvrdenie o riadnom plnení splátkového kalendára.

13. Žalobkyňa v replike uviedla, že trvá na nariadení ústneho pojednávania a cíti sa byť ukrivdená pri posudzovaní zrušenia rozhodnutia na priznanie dávky v hmotnej núdzi, ako aj posúdenia jej ťažkej životnej situácie zo strany žalovaného.

III. Konanie na krajskom súde a kasačnom súde

14. Rozsudkom č. k. 4Sa/11/2020-79 zo dňa 16.02.2022 Krajský súd v Prešove (ďalej aj pôvodný správny súd) žalobu zamietol a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

15. Na základe žalobkyňou podanej kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj kasačný súd) rozsudkom sp. zn. 7Ssk/125/2022 zo dňa 29.03.2023, právoplatným dňa 15.05.2023, zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sa/11/2020-79 zo dňa 16.02.2022 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení kasačný súd poukázal na to, že správny súd náležite nepostupoval podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného napadnutého žalobou nevykonal v súčinnosti so žalobkyňou poskytnutím jej riadneho poučenia o jej procesných právach, čím v procese súdneho prieskumu dostatočne nezameral svoju pozornosť k ochrane procesných práv žalobkyne, a teda k súdnemu prieskumu zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu pristupoval príliš formalisticky, ktorým postupom odňal žalobkyňu právo na spravodlivý proces v rozpore s právami zaručenými v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8. Kasačný súd vo svojom rozsudku poukázal taktiež na to, že žalobkyňa, a to vzhľadom na nedostatok riadneho poučenia o možnosti zvolenia si právneho zástupcu v konaní, až v kasačnej sťažnosti žiadala súd o ustanovenie právneho zástupcu. Kasačný súd zároveň konštatoval, aby správny súd poučil žalobkyňu o možnosti navštíviť príslušné Centrum právnej pomoci a požiadať o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní. Kasačný súd sa vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7Ssk/125/2022 zo dňa 29.03.2023 meritom rozhodnutia vo veci samej nezaoberal.

16. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach, kde je vec vedená pod sp. zn. 4Sa/12/2023.

17. Správny súd v Košiciach po vrátení veci kasačným súdom na ďalšie konanie v prejednávanej veci poučil žalobkyňu o jej procesných právach a povinnostiach, ako aj o jej práve ako účastníka konania na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci.

18. Žalobkyňa na poučenie súdu o jeho procesných právach a povinnostiach ako aj o jej práve ako účastníčky konania na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci reagovala svojim písomným podaním zo dňa 17.06.2024, v ktorom uviedla, že o poskytnutie pomoci na preskúmanie zákonnosti predmetného rozhodnutia písomne Centrum právnej pomoci žiadať nebude. Žalobkyňa trvá na preskúmaní zákonnosti rozhodnutia č. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2020/4276-0008 Km zo dňa 09.03.2020, a žiada o obnovenie konania s jej účasťou na pojednávaní.

19. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 04.10.2024 na ktorom rozhodol v neprítomnosti žalobkyne, ktorej doručenie predvolania na pojednávanie bolo vykázané, a ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila, a v neprítomnosti žalovaného, ktorý súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti z dôvodu zachovania zásady hospodárnosti konania, a už zaslanej argumentácie žalovaného k žalobe.

IV. Relevantná právna úprava

20. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

23. Podľa § 199 ods. 1 písm. c/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny.

24. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

25. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

26. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

27. Podľa § 180 ods. 1 SSP, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

28. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

29. Podľa § 202 ods. 2 veta prvá SSP, správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne.

30. Podľa § 203 ods. 1 SSP, rozsah správnej žaloby fyzickej osoby a jej dôvody možno zmeniť alebo doplniť až do rozhodnutia správneho súdu.

31. Podľa § 203 ods. 2 SSP, pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

32. Podľa § 167 ods. 1 SSP, správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

33. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

34. Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, platného do 31.12.2019 (ďalej len „zákon o pomoci v hmotnej núdzi“), domácnosť na účely tohto zákona tvoria spoločne posudzované fyzické osoby (ďalej len "člen domácnosti"), ktorými sú manžel a manželka.

35. Podľa § 4 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, pri posudzovaní hmotnej núdze a poskytovaní pomoci v hmotnej núdzi sa na účely tohto zákona započítavajú príjmy členov domácnosti.

36. Podľa § 4 ods. 3 písm. c/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi, príjem na účely tohto zákona nie je 25 % z materského, invalidného dôchodku bez jeho zvýšenia na sumu minimálneho dôchodku, sociálneho dôchodku priznaného z dôvodu invalidity, sirotského dôchodku, vdovského dôchodku a vdoveckého dôchodku, ak vdova alebo vdovec dovŕšil dôchodkový vek, a z vyrovnávacieho príplatku.

37. Podľa § 7 ods. 5 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, príjem sa posudzuje v kalendárnom mesiaci, v ktorom sa podala žiadosť o pomoc v hmotnej núdzi a priebežne počas celého obdobia trvania nároku na pomoc v hmotnej núdzi a jej poskytovania.

38. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o pomoci v hmotnej núdzi, nárok na pomoc v hmotnej núdzi vzniká fyzickej osobe v hmotnej núdzi, ak spĺňa podmienky ustanovené v § 10 až 14 a úhrn súm uvedených v § 10 ods. 2, 3, 5 a 8, § 11 ods. 2, § 12 ods. 2, § 13 ods. 2 a § 14 ods. 2 je vyšší ako úhrn súm príjmu podľa § 4.

39. Podľa § 10 ods. ods. 2 písm. c/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi, dávka je 112,50 eur mesačne, ak ide o dvojicu bez detí.

40. Podľa § 14 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, príspevok na bývanie je určený na čiastočnú úhradu nákladov spojených s bývaním.

41. Podľa § 14 ods. 3 písm. a/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi, príspevok na bývanie patrí, ak niektorý člen domácnosti je vlastníkom alebo spoluvlastníkom bytu, vlastníkom alebo spoluvlastníkom rodinného domu, ktorý domácnosť užíva na bývanie.

42. Podľa § 14 ods. 5 písm. b/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi, príspevok na bývanie patrí, ak domácnosť alebo člen domácnosti v rodinnom dome podľa odseku 3 písm. a/ uhradza daň z nehnuteľnosti a poplatky za komunálny odpad.

43. Podľa § 14 ods. 6 písm. b/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi, podmienky nároku na príspevok na bývanie sa opätovne prehodnotia po uplynutí 12 po sebe nasledujúcich mesiacov od posledného preukázania splnenia podmienok nároku na príspevok na bývanie, ak sa výdavky podľa odseku 5 písm. b/ uhrádzajú ročne.

44. Podľa § 15 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, suma pomoci v hmotnej núdzi sa určí ako rozdiel medzi úhrnom súm uvedených v § 10 ods. 2, 3, 5 a 8, § 11 ods. 2, § 12 ods. 2, § 13 ods. 2 a § 14 ods. 2a úhrnom súm príjmu podľa § 4.

45. Podľa § 25 ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na pomoc v hmotnej núdzi alebo na osobitný príspevok, pomoc v hmotnej núdzi alebo osobitný príspevok alebo ich časť sa odnímu, ich suma sa zvýši alebo zníži.

46. Podľa § 22 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 62 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní, ak v odseku 3, § 19 ods. 1 a § 28 ods. 2 písm. a/ nie je ustanovené inak.

47. Podľa § 34 ods. 3 Správneho poriadku, účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

48. Podľa § 34 ods. 4 Správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správneho orgánu.

49. Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

V. Právny názor správneho súdu

50. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia Správny súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutia správnych orgánov, ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu i administratívneho spisu a na pojednávaní konanom dňa 04.10.2024 rozsudkom rozhodol tak, že žaloba nie je dôvodná, pretože oba správne orgány postupovali v súlade s platnou právnou úpravou, a preto aj preskúmané rozhodnutia sú vecne správne a zákonné. Podľa názoru súdu v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a z neho bol vyvodенý aj správny právny záver, s ktorým sa súd stotožňuje. Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobcom v priebehu administratívneho konania a jeho závery vyplývajúce z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí sú logické a v plnom rozsahu korešponujú s dôkazmi vykonanými v priebehu administratívneho konania, a preto žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania ako ani náhradu trov kasačného konania nepriznal.

51. Predmetom konania bolo preskúmania rozhodnutia správneho orgánu o odňatí pomoci v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.08.2019 podľa § 25 ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej núdzi z dôvodu, že úhrn súm príjmu domácnosti účastníčky konania vo výške 169,80 eur prevyšuje sumu nárokov rodín na pomoc v hmotnej núdzi, t.j. 112,50 eur.

52. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu. Jeho úlohou je preskúmať ich rozhodnutia, či príslušné orgány verejnej správy pri riešení konkrétnych otázok, vymedzených žalobou, rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Úlohou súdu je posudzovať, či si orgán verejnej správy zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia (záver NS SR sp. zn. 2 Sžo32/2014).

53. Úlohou správneho súdu v rámci preskúmania zákonosti napadnutého rozhodnutia žalovaného a predchádzajúceho postupu správneho orgánu je posúdiť:

- či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia;
- či zistil vo veci skutočný stav dostatočne a riadne;
- či konal v súčinnosti s účastníkmi konania;
- či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a
- či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma namietané pochybenia správneho orgánu v žalobe, či uvedené pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Právny záver, s ktorým sa súd stotožňuje. Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobcom v priebehu administratívneho konania a jeho závery

vyplývajúce z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí sú logické a v plnom rozsahu korešpondujú s dôkazmi vykonanými v priebehu administratívneho konania.

54. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad (ďalej len „úrad“) zo dňa 19.12.2019 podľa § 25 ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej núdzi bola žalobkyni odňatá pomoc v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.09.2019 z dôvodu, že manžel žalobkyne ako vlastník rodinného domu nemá uhradené náklady spojené s bývaním, a preto domácnosti zanikol nárok na príspevok na bývanie od 01.08.2019. Keďže príjem rodiny (invalidný dôchodok manžela žalobkyne vo výške 226,40 eur, z ktorého sa pre výpočet pomoci v hmotnej núdzi zohľadňuje 75 %, t. j. suma 169,80 eur) je vyšší ako úhrn súm nárokov pre dvojicu bez detí (suma 112,50 eur podľa § 10 ods. 2 písm. c/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi) pomoc v hmotnej núdzi domácnosti nepatrí. Preplatok na pomoci v hmotnej núdzi za mesiac august 2019 nevznikol, nakoľko poskytnutá pomoc v hmotnej núdzi sa vrátil späť na účet úradu. Za mesiace september 2019, október 2019 a november 2019 pomoc v hmotnej núdzi nebola poskytovaná.

55. Žalobkyňa nesúhlasila s odňatím pomoci v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.08.2019 na základe potvrdenia Obecného úradu C. doručené úradu dňa 03.10.2019, podľa ktorého nemá uhradené náklady a nevzniká jej nárok na príspevok na bývanie. Tvrdila, že má riadne obci platené náklady na bývanie. K odvolaniu priložila potvrdenie o zaplatení dane z nehnuteľnosti a poplatkov za komunálny odpad.

56. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyni bola pomoc v hmotnej núdzi poskytovaná od 01.01.2015, pričom výška sa menila na základe zmien rozhodných skutočností a zmien legislatívy. Naposledy jej bola pomoc v hmotnej núdzi poskytovaná v sume 31,90 eur mesačne. Žalobkyňa je vydatá, nezamestnaná, evidovaná ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce od 09.12.2014 a nemá žiadny príjem. Členom domácnosti je aj manžel, ktorý je nezamestnaný a evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od 01.03.2014 a poberá invalidný dôchodok v sume 226,40 eur mesačne. Domácnosť býva v rodinnom dome, ktorého manželia sú podieloví spoluvlastníci v podiele 1. Pri prehodnocovaní trvania nároku na príspevok na bývanie predkladala žalobkyňa potvrdenia o úhrade nákladov spojených s bývaním, podľa ktorých mali uhradenú daň z nehnuteľnosti a poplatky za tuhý komunálny odpad a preto mali v sume nárokov zohľadňovaný príspevok na bývanie vo výške 89,20 eur mesačne.

57. Správny súd zdôrazňuje, že žalobkyni bola odňatá pomoc v hmotnej núdzi v sume 31,90 eur mesačne od 01.08.2019 z dôvodu, že započítateľný príjem rodiny vo výške 169,80 eur (táto suma predstavuje 75 % z invalidného dôchodku manžela žalobkyne vo výške 226,40 eur) prevyšovala sumu nárokov rodiny na pomoc v hmotnej núdzi, t.j. 112,50 eur v zmysle § 10 ods. 2 písm. c/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi, a preto správny orgán prvého stupňa rozhodol o odňatí pomoci v hmotnej núdzi s účinnosťou od 01.08.2019.

58. Zároveň nebola splnená ani podmienka uvedená v ustanovení § 14 ods.5 písm. b/zákona o pomoci v hmotnej núdzi, podľa ktorého príspevok na bývanie patrí, ak domácnosť alebo člen domácnosti v rodinnom dome podľa odseku 3 písm. a/ uhradza daň z nehnuteľnosti a poplatky za komunálny odpad.

59. Podľa potvrdenia z Obce C., doručeného súdu dňa 15.02.2022 výška dlhu domácnosti žalobkyne na poplatku za komunálny odpad (za roky 2016-2019) bola ku dňu 30.09.2019 v sume 199,20 eur. Následne bol tento dlh splácaný v sume 15,00 eur a úhrady boli realizované v dňoch 17.10.2019, 18.11.2019 a 16.12.2019. Zostatok dlhu ku dňu 19.12.2019 (kedy bolo vydané rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu) bol vo výške 154,20 eur. Zostatok dlhu ku dňu 09.03.2020 (kedy bolo vydané rozhodnutie žalovaného) bol v sume 124,20 eur. Celkový dlh domácnosti žalobkyne na poplatku za komunálny odpad (za roky 2016-2019) vo výške 199,20 eur bol uhradený poslednou splátkou vo výške 8,24 eur dňa 16.02.2021. Už v tom čase mala domácnosť žalobkyne nový dlh na poplatkoch za komunálny odpad za rok 2020.

60. V tejto súvislosti správny súd poukazuje, že podľa čl. 35 ods. 3 Ústavy SR občania majú právo na prácu. Štát v primeranom rozsahu hmotne zabezpečuje občanov, ktorí nie z vlastnej viny nemôžu toto právo vykonávať. Podmienky ustanoví zákon. Podľa čl. 51 ods. 1 Ústavy SR domáhať sa práv uvedených

v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 48 a 42 a čl. 44 až 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

61. Správny súd konštatuje, že podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd v čl. 6 ods. 1 zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje ale žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu; inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03).

62. Správny súd poznamenáva, že podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán, je pri výkone svojej činnosti podriadený ústave a zákonom a má určený rozsah právomocí, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len to, čo mu ústava alebo zákon dovoľuje. Žalovaný nie je oprávnený samostatne a podľa vlastnej úvahy rozhodnúť, kedy a za akých podmienok bude konať v rozsahu zákona a zákonom ustanoveným zákonom, a kedy tak konať nebude. Podľa uvedeného článku Ústavy SR teda žalovaný postupoval v intenciách platného a účinného zákona.

63. Na základe vyššie uvedených skutočností správny súd konštatuje, že žalovaný sa v preskúmanom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní, dostatočne a v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav, tento správne právne posúdil, rozhodnutie náležité a zrozumiteľne odôvodnil a postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalovaný rozhodol zákonne, keď aplikoval § 14 ods. 5 písm. b) zákona o pomoci v hmotnej núdzi, ktorý je kogentným ustanovením a nemohli rozhodnúť iným spôsobom. Ak by rozhodli iným spôsobom, rozhodli by nezákonne a bol by to dôvod na zrušenie rozhodnutia ako nezákonného.

64. Správny súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný správny súd, konštatuje, že po oboznámení sa s obsahom súdneho aj administratívneho spisu mal za preukázané, že započítateľný príjem rodiny prevyšoval sumu nárokov rodiny na pomoc v hmotnej núdzi v zmysle zákona o pomoci v hmotnej núdzi, a zároveň nebola splnená ani podmienka totožného zákona, podľa ktorej príspevok na bývanie patrí, ak domácnosť alebo člen domácnosti v rodinnom dome uhrádza daň z nehnuteľnosti a poplatky za komunálny odpad.

65. Správny súd v Košiciach uvádza, že žalobkyňa bola v zmysle rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/125/2022 zo dňa 29.03.2023 poučená o jej procesných právach a povinnostiach.

66. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, po zhodnotení, že rozhodnutia správnych orgánov a tiež ich postupy zodpovedali obsahu spisovej dokumentácie zhrnutej v administratívnom spise a boli v súlade so zákonnými ustanoveniami zákona o pomoci v hmotnej núdzi, správny súd konštatuje, že preskúmaným rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona ani chránených záujmov žalobkyne, a preto podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

67. Záverom, správny súd pripomína, že správny súd nie je súdom skutkovým a jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, podľa Správneho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia; či zistil vo veci skutočný stav; či konal v súčinnosti s účastníkom konania; či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahuje zákonom

predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi.

68. Správny súd dáva do pozornosti skutočnosť, že pokiaľ žalobkyňa splní podmienky na priznanie príspevku na bývanie podľa zákona o pomoci v hmotnej núdzi, je oprávnená požiadať o priznanie tohto príspevku, ak sa zmenia na jej strane skutočnosti rozhodujúce na nárok na pomoc v hmotnej núdzi alebo na osobitný príspevok.

69. V tejto súvislosti správny súd ešte poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku sp. zn. 10Sžsk 5/2017 zo dňa 28.02.2018, z ktorého vyplýva, že... „Jedným z hlavných znakov právneho štátu v oblasti tvorby práva vyjadreného v čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky je súlad zákonnej právnej úpravy s Ústavou Slovenskej republiky, ktorá je nadradená všetkým ostatným prameňom práva. Podľa čl. 39 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na takú pomoc, ktorá je nevyhnutná na zabezpečenie základných životných podmienok. Ustanovenie § 2 ods. 2 zákona špecifikuje pojem „základné životné podmienky“ tak, že základnými životnými podmienkami sú jedno teplé jedlo denne, nevyhnutné ošatenie a prístrešie. Na zabezpečenie týchto potrieb sa osobám, ktoré sú v hmotnej núdzi, poskytuje dávka v hmotnej núdzi. Hmotná núdza je podľa § 2 ods. 1 zákona stav, kedy príjem členov domácnosti nedosahuje sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a členovia domácnosti si nevedia alebo nemôžu prácou, výkonom vlastníckeho práva alebo iného práva k majetku a uplatnením nárokov zabezpečiť príjem alebo zvýšiť príjem“.

70. O trovách konania ako i trovách kasačného konania súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 167 a nasl. v spojení s § 467 SSP tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania ako ani trov kasačného konania, pretože žalobkyňa nemala v konaní v konečnom dôsledku úspech a žalovanému voči žalobkyni nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobkyne spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia rozsudku na Správny súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,

c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

a/ označenie napadnutého rozhodnutia,

b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),

d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.